

## Ett hjärta som slår för de små

**Barn som far illa är något som berör oss alla djupt. Det är otvetydigt en personlig tragedi för alla inblandade, när föräldrar saknar förmågan att ta hand om sitt barn. Desto mer fantastiskt känns det, när det finns hjälp att få. Möt Ing-Marie Odbro, som i många års tid öppnat sitt hem och sin famn för behövande barn.**

Text & bild: [Barbro Wennergren](#)

Inne i köket står hembakade bullar och rykande hett te framdukat på vackert Rörstrands-porslin. Det är ombonat, varmt och mysigt. Samtidigt smattrar ett kallt regn mot rutan. Därute ligger snön envist kvar som ett vitt täcke över marken. Våren låter vänta på sig den dagen, när jag besöker Ing-Marie i hennes hem i den gamla släktgården på landet. Vi har träffats för att tala om Ing-Maries roll som familjehem.

### Familjehem – en räddning i nöden

Familjehem erbjuds som en tillfällig lösning för barnfamiljer, som befinner sig i en svår situation. Barnen får en ny omhändertagande familj för en längre eller kortare tid. Målsättningen är att barnen, när den kritiska tiden är över, försiktigt ska slussas tillbaka till en av eller båda sina biologiska föräldrar.

I drygt femton år har Ing-Marie och hennes familj tagit emot barn i behov av ett nytt tryggt hem. Den kortaste vistelsen varade bara något dygn. Som längst har de haft ett fosterbarn i tre och ett halvt år. Fler än tio fosterbarn har kommit till familjen genom åren. Barnens ålder har varierat, från småbarn till tonåringar. Den yngsta var endast sju veckor gammal – en litet hjälplöst knyte.

### En spännande tid

Till Ing-Marie har varje barn anlant med sin egen historia och sin egen personlighet. Det har i sanning varit minnesvärda dagar för Ing-Marie, då ett nytt barn stått på trappan för att komma in.

Framförhållningen när det gäller barns placering i familjehem är ofta mycket kort. Ett telefonsamtal på morgonen kan resultera i att familjen har en ny liten person vid köksbordet på kvällen. Nu väntar Ing-Marie på nästa barn, som är i behov av hennes och makens stöd. Kanske ringer socialsekreteraren redan denna vecka? Ing-Maries dörr står redan på glänt. Den dagen telefonen ringer, är Ing-Marie redo.

### Generationer av vänlighet

Det var en stark vilja att hjälpa som fick Ing-Marie och hennes man Bengt att välja ett liv med fosterbarn. Tack vare att såväl Ing-Maries som Bengts farmor fungerade som familjehem, fanns tidigt en god insikt i de villkor som gäller för ett familjehem. Ing-Marie och Bengt insåg att det var en livsstil och ett sätt att leva, att upplåta sitt hem för behövande barn och att ta en föräldraroll för dem.

Ing-Maries tre biologiska barn och hennes fosterbarn har fått samsas på lika villkor. Som mest har de haft sex barn i huset på samma gång.

Nu har Ing-Maries yngsta biologiska dotter hunnit fylla tjugo år. Hon har i sin tur redan visat sin vilja att hjälpa, då hon fungerat som kompisstödjure åt en jämnårig flicka under två års tid. Ing-Maries beundransvärda engagemang i behövande barn har på så sätt redan skapat ringar på vattnet in i nästa generation.

### Mat i magen och en kram

När jag frågar Ing-Marie vad som är viktigast att ge ett barn som kommer till ett familjehem, svarar hon utan att tveka: "Värme och trygghet." Hon förtydligar att alla barn har sin egen ryggsäck med bekymmer, men alla har de samma behov av att känna gemenskap.

Ing-Marie berättar att en så enkel sak som att hon lagar middag till familjen och de äter gemensamt vid dukat bord, kan vara en ny fantastisk upplevelse för ett barn, som tidigare varit svältfödd på såväl omvårdnad som familjegemenskap. Vissa barn har till och med kommit från en hemmiljö, där det inte ens fanns något bord att äta vid.

Som fosterförälder får man också mycket tillbaka. Ing-Maries ögon lyser varmt, då hon beskriver lyckan hon känner inombords av att kunna ge sina fosterbarn den trygghet och omsorg de så väl behöver.

### Aktiv inom kyrkan

Ing-Marie är en välkänd profil inom Härryda församling. Hon är ordförande i Kyrkorådet och förtroendevald sedan början av 90-talet. Hon är också aktiv som kyrkvärd. I kyrkans bokcirkel har hon ännu ett engagemang.

Oavsett vad vi gör i livet, behöver vi alla ladda våra batterier med jämna mellanrum. Ing-Marie söker sig ofta och gärna till kyrkan. "I kyrkans rum känner jag ro, glädje och trygghet", berättar Ing-Marie. Positiva känslor som hon sedan förmedlar vidare till alla dem som hon har runt sig. Och det inkluderar förstas, i allra högsta grad, hennes älskade fosterbarn.



*Ing-Marie Odbro berättar att en så enkel sak som att hon lagar middag till familjen och de äter gemensamt vid dukat bord, kan vara en ny fantastisk upplevelse för ett barn, som tidigare varit svältfödd på såväl omvårdnad som familjegemenskap.*

Bild: Barbro Wennergren

Kristen i handling – artikelserie

- Ett hjärta som slår för de små

Symboler i kyrkan

De liturgiska färgerna

De tio budorden

Förlåtelse

Bön

- Böner för tröst
- Böner om gemenskap
- Böner som ger hopp
- Böner ur psaltaren
- Herrens bön, "Vår fader"

Bibeln

- Läsråd för bibeln
- Biblisk tidsaxel

Kyrkoåret

- Jultiden
- Påsktiden
- Pingst
- Trefaldighetstiden

Diakonins historia